திரு. ரா. கிருஷ்ணன்: இந்த அக்குபங்சர் மூலம் ஒரு ஆண்டில் நான்கு லட்சம் ஆப்பரேஷன்கள் செய்யப்பட்டிருப்பதாக ஆதாரம் கூறுகிறது. ஆனால் இங்கு எட்டாண்டுக் காலத்தில் பத்தாயிரம் ஆப்பரேஷன்கள்தான் முடிந்திருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இது மிக மிக எளிமையான முறை. அக்குபங்சர் மூலம் ஆபரேஷன் செய்யும்போது டாக்டர்கள் பேஷண்டுடன் பேசுவதும், பிரஷர் நார்மலாக இருப்பதும், ஆபரேஷன் முடிந்த உடனே அந்த நிமிஷமே சாப்பிடக்கூடிய நிலைமை, நடமாடக்கூடிய நிலைமை இருப்பதும் இதிலுள்ள சிறப்புக்கள் ஆகும். இப்படிப்பட்ட எளிமையான முறையைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்ய தமிழகத்திலிருந்து ஒரு டீமை சீனாவுக்கு அனுப்ப ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

திரு. இரா. அருணாசலம் (அமைச்சரின் பேரவைச் செயலர்): சென்னை மருத்துவக் கல்லூரி பேராசிரியர் நரேந்திரன் அவர்கள் இதில் வல்லுநர் ஆவார்கள். அவர்கள் கூறிய தகவலில் இருந்து தெரிய வருவது—இந்த அக்குபங்சர் முறை நிரந்தரப் பரிகாரம் ஆகாது என்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள். ஏனென்றால் சைகாலஜி முறைப்படி அது நடைபெறுவதாக அவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆனாலும்கூட இன்னும் அது ரிசர்ச்சில் இருக்கிறது. அது நல்ல முறையில் செயல்பட்டால் தொடர்ந்து நடத்தலாம்.

இலங்கையிலிருந்து தாயகம் திரும்பும் தமிழர்கள்.

*** வினா எண் 139—திரு. ப. பொன்னுரங்கம் மற்றும் திரு. சின்ன சேலம் மா. சுப்பிரமணியம்:** மாண்புமிகு சமூக நலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) திருமதி பண்டாரநாயகா—சாஸ்திரி ஒப்பந்த அடிப்படையில் இலங்கைத் தமிழர்கள் தமிழ்நாட்டிற்கு வர இருப்பது உண்மையா?

(ஆ) ஆம் எனில் எத்தனை பேர்கள்?

1979 நவம்பர் 7]

(இ) இவ்வாறு தாயகம் திரும்புபவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்க அரசு உத்தேசித்துள்ளதா?

(ஈ) ஆம் எனில், எந்தெந்த இடங்கள்?

மாண்புமிகு செல்வி பி. டி. சரஸ்வதி: (அ) ஆம்.

(ஆ) ஆறு இலட்சம் பேர்களும் அவர்களுடைய குடும்பத்தில் இயல்பாக ஏற்படும் கூடுதல் நபர்களும்.

(இ) ஆம்.

(ஈ) பேரவை முன் விவர அறிக்கை* ஒன்று வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. சின்னசேலம் மா. சுப்பிரமணியம்: ஆறு லட்சம் பேர்கள் என்று சொல்லும்போது இதுவரை எவ்வளவு பேர்கள் வந்திருக்கிறார்கள்? வந்தவர்களுக்கு எந்த வகையில் வேலை வாய்ப்புகள் கொடுக்க வேண்டுமென்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது? உதவித் தொகை எவ்வளவு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? இலங்கையிலிருந்து அவர்கள் இங்கு வரும்போது அந்த அரசாங்கம் நஷ்ட ஈடு கொடுக்கிறதா?

மாண்புமிகு செல்வி பி. டி. சரஸ்வதி: இந்த ஒப்பந்தத்தின்படி இதுவரை இந்தியாவுக்கு வந்துள்ள நபர்களின் எண்ணிக்கை 3,23,677. பல்வேறு திட்டங்களின்கீழ் அவர்கள் குடியமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். நீலகிரி தேயிலைத் தோட்டத்தில் 1,780 குடும்பங்கள் ; கன்னியாகுமரி ரப்பர் தோட்டத்தில் 224 குடும்பங்கள் ; ஆனைமலை சின்கோனா தோட்டத்தில் 125 குடும்பங்களை, நிலக் குடியிருப்புத் திட்டத்தின்கீழ் 2,161 குடும்பங்கள் நூற்பாலைகளில் 1,806 குடும்பங்கள், மாநில பண்ணைக் கழகத்தில் 888 குடும்பங்கள், வணிகக் கடன் மூலம் 38,366 குடும்பங்கள், தாயகம் திரும்புவோர் கூட்டுறவு மற்றும் அபிவிருத்தி வங்கித் திட்டத்தின் மூலம் 2,577 குடும்பங்கள், வேலை வாய்ப்புகளின் மூலம் 2,920 குடும்பங்கள், இதர மாநிலங்களில் 2,677 குடும்பங்கள்—ஆக மொத்தம் 53,524 குடும்பங்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

---

*806 ஆம் பக்கத்தில் இணைப்பு I ஆக அச்சிடப்பெற்றுள்ளது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் வணிகக் கடன் எப்படி அளிக்கப்படு கிறது என்று கேட்டார்கள். சாதாரணமாக இலங்கையிலிருந்து தாயகம் திரும்புகிறவர்கள் 10,000 ரூபாய்க்கு மேற்படாத சொத்து மதிப்புடைய சொத்துடைமைகளைக் கொண்டு வருபவர்களுக்கு வணிகக் கடனாக இரண்டு தவணைகளில் மொத்தமாக 5,000 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. முதல் தவணை 3,000 ரூபாய்; இரண்டாவது தவணை 2,000 ரூபாய் என்ற வகையிலே கொடுக்கப்படுகிறது. முதல் தவணைத் தொகை சரியாகச் செலவழிக்கப் பட்டால்தான் இரண்டாவது தவணை கொடுக்கப்படுகிறது.

திரு. ரா. உமாநாத்: நூற்பாலைகளில் இவர்களுக்கு வேலை வழங்கப்படுவ தாகக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த நூற் பாலைகளில் அவர்கள் செய்யும் வேலைக்குச் சட்டக் கூலி என்னவோ அது மறுக்கப்படுகிறது. செய்யும் வேலைகளுக்கு மற்றவர்களுக்கு என்ன போனஸ் கொடுக்கப்படுகிறதோ அது இவர்களுக்கு மறுக்கப்படுகிறது. ரி-செட்டில்மென்ட்டில் நிதி ஒதுக்கீடு இல்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். ரி-செட்டில்மென்ட் டிப்பார்ட்மென்ட் ஒதுக்கும் நிதிக்கும் ஆக்குபேஷனல் வேஜசுக்கும் என்ன சம்பந்தம்? செய்யும் வேலைக்கேற்ப அவர்களுக்குக் கூலி கொடுக்க வேண்டும்—

We are exploiting their conditions.
அதை மாற்ற அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

மாண்புமிகு செல்வி பி. டி. சரஸ்வதி: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போன்ற விவரம் எதுவும் இதுவரை எனக்கு வரவில்லை. அப்படி அதை அவர்கள் அனுப்புவார்களானால் இயக்குநருடன் கலந்து ஆலோசித்து பதில் கொடுக்க வசதியாக இருக்கும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: அவர்களுக்கு வணிகத் தொழிலுக்குக் கடன் கொடுப்ப தாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். இலங்கையிலிருந்து வந்த சில அகதிகளுக்கு வணிகத் தொழிலில் பழக்கம் இல்லாத காரணத்தால் அவர்கள் நஷ்டப்பட்டு விட்டார்கள். அதன் காரணமாக அவர்களுக்கு வணிகத் தொழிலும் நடக்கவில்லை, வேறு தொழிலும் அவர்களுக்கு இல்லை.

1979 நவம்பர் 7]

(முற்பகல் 10-10)

அந்த நிலையில் அவர்கள் அதிக சிரமப்படுகிறார்கள். ஆகவே கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே அம்மாதிரியான சிரமப்படுகிற குடும்பங்கள் இருக்கின்றன. கடனைப் பெற்றும்கூட நஷ்டத்தில் இருப்பவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுத்தால் அவர்கள் அந்த வேலை வாய்ப்பைப் பெற்றதன் மூலமாகப் பெறுகின்ற ஊதியத்தைக் கொண்டு அந்தக் கடனைத் தருவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும், ஆகவே அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக் கொடுக்க அரசு முன் வருமா ?

மாண்புமிகு செல்வி பி. டி. சரஸ்வதி: தலைவர் அவர்களே, இலங்கையிலிருந்து தமிழர்கள் இங்கே அனுப்பப்படுகிறபோது கண்டியிலே உள்ள இந்தியத் துணைக் ஹை கமிஷனர் எந்த எந்த வேலைகளில் எந்த எந்தப் பணிகளில் அவர்கள் அமர்த்தப்பட வேண்டும் என்பதையும் அங்கேயே குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். அதை மாற்றுவதற்கு மாநில அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் கிடையாது. மத்திய அரசும் அந்த முறைகள் பற்றித் திட்டவட்டமாக எங்களுக்கு அறிவிப்புக் கொடுத்துள்ளார்கள். எந்த வேலைகளுக்காக எந்தப் பணிகளுக்காக அவர்கள் அமர்த்தப்பட வேண்டுமென்று குறித்திருக்கிறார்களோ அதற்காக மட்டுமே அவர்களைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் குறிப்பிட்டது வணிகக் கடன் 3 ஆயிரம் கொடுத்து இருக்கிறார்கள், அதை அவர்கள் தொழில் நடத்த முடியாமல் செலவழித்துவிட்டார்கள். இப்போது அவர்களுக்கு எந்தத் தொழிலும் இல்லை என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பெற்றுக் கொண்ட கடனை அவர்கள் நல்ல முறையில் செலவழித்திருந்தால் இரண்டாவது கடன் கொடுக்க முடியும் என்று ஏற்கெனவே நான் சொல்லியிருக்கிறேன். மாற்றுத் திட்டங்களைச் செய்ய வேண்டியது மத்திய அரசுதானே தவிர, மாநில அரசு அல்ல. மத்திய அரசு அனுப்பிய தாக்கீதில் ஒரு குடும்பத்திற்கு ஒரு நபருக்குத்தான் வேலைவாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

ஆனால் நாங்கள் பொறுப்பேற்றதற்குப் பிறகு இரண்டு நபர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற திட்டத்தை மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி அப்போது இருந்த மத்திய அமைச்சர் முன்னாள் அமைச்சர் சிக்கந்தர் பகத் அவர்கள் அதை கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு இரண்டு நபர் களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. செங்கை மாவட்டத்தில் கும்மிடிப்பூண்டியில் உள்ள கன ரகத் தொழிற்சாலையிலே ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்த இரண்டாவது நபருக்குப் பயிற்சி அளித்து வேலை கொடுக்கிறோம். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே இரண்டாவது நபருக்கு வேலை வேண்டுமென்று அவர்கள் விண்ணப்பித்துக் கொண்டால் கும்மிடிப் பூண்டியிலே உள்ள அந்தத் தொழிற் பயிற்சி நிலையத்தில் அவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கலாம்.

திரு. பண்ணை கே. சேதுராம்: ஸ்ரீலங்காவிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட தமிழர்கள் 3 லட்சம் பேர்கள் வந்திருப்பதாகவும் இன்னும் 3 லட்சம் பேர்கள் வர இருப்பதாகவும் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த ஆறு லட்சம் பேர்களில் படித்த பட்டதாரிகள் எத்தனை பேர்கள்? ஏற்கெனவே அரசு அலுவலகங்களில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த பட்டதாரிகள் அவர் களில் இருக்கிறார்களா? அதிலே தொழில் நுட்பப் பயிற்சி பெற்ற பட்ட தாரிகள் இருக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இது அகதிகள் பற்றியது. அதிலே பட்டதாரி எவ்வளவு, அதிலே தொழில் நுட்பப் பட்டதாரி எவ்வளவு இது எல்லாம் தேவையா?

திரு. ராஜ்குமார் விஜயரெகுநாத தொண்டமான்: சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஒப்பந்தத்தின்படி இலங்கையிலே இருக்கக்கூடிய தமிழர்கள் அனைவருக்கும் குடியுரிமை வழங்கிவிட்டார்களா? அப்படி யென்றால் எத்தனை பேர்களுக்கு சிடிஷன்ஷிப் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

1979 நவம்பர் 7]

மாண்புமிகு செல்வி பி. டி. சரஸ்வதி: தலைவர் அவர்களே, 1964 ஆம் ஆண்டில் இந்தியா-ஸ்ரீலங்கா பிரதம மந்திரிகள் இருவராலும் ஒரு ஒப்பந்தம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. அதைத்தான் ஸ்ரீமாவோ-சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் என்று சொல்வார்கள். அந்த ஒப்பந்தப்படி இலங்கையில் நாடற்ற இந்தியர்கள் 9.75 லட்சம் பேரில் 5.25 லட்சம் பேர்கள் இந்தியாவுக்கு அனுப்பப்பட்டு அவர்களுக்கு இந்திய குடி உரிமை வழங்கப்பட வேண்டும் என்றும் அதோடு அவர்களுக்குப் பிறக்கின்ற குழந்தைகளுக்கும் அது வழங்கப்பட வேண்டும் என்றும் 3 லட்சம் பேர்களை ஸ்ரீலங்கா தன்னிடத்திலே வைத்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு ஸ்ரீலங்கா குடி உரிமை வழங்கப்பட வேண்டுமென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அதற்குப் பிறகு 1974 ஆம் ஆண்டிலே ஸ்ரீமாவோ-இந்திரா காந்தி ஆகியவர்களாலே ஒரு ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டது. அதன்படி மிச்சம் இருக்கிற 1.50 லட்சம் பேரில் 75 ஆயிரம் பேர்களை ஸ்ரீலங்கா தன்னிடத்திலே வைத்துக்கொண்டு குடியுரிமை கொடுக்க வேண்டுமென்றும் மீதமுள்ளவர்களை இந்தியாவுக்கு அனுப்பி இந்தியக் குடியுரிமை வழங்க வேண்டுமென்றும் சொல்லப்பட்டது. இப்படி இரண்டு ஒப்பந்தங்களும் அதைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன. நான் ஆரம்பத்திலேயே சொன்னேன் 31—8—1979 வரை 3,23,677 பேர்கள் வந்திருக்கிறார்கள், மாதத்திற்கு 3 முறை கப்பலிலே வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏறத்தாழ 8 லட்சம் பேர்கள் வரவேண்டியிருக்கும்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இலங்கை, பர்மா ஆகிய இந்த நாடுகளிலிருந்து வந்துள்ள தமிழர்களுக்குப் புனர் வாழ்வு அளிக்க மத்திய அரசாங்கத்தின் உதவியோடு திட்டங்கள் தீட்டி வரும் அறிக்கையை வைத்திருக்கிறார்கள். நெல்லை மாவட்டத்தில் 13 இடங்களில் குடியிருப்புகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளில் பல இப்பொழுது காலியாகக் கிடக்கின்றன, அதில் குடியிருக்காமல் வெளியேறி விட்டார்கள். புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில், புதுக்கோட்டை, ஆலங்குடி போகும் வழியில் 10, 12 கிணறுகள் இறக்கி செலவு செய்திருக்கிறார்கள்

அரசாங்கம் இந்த அளவிற்குப் பணத்தைச் செலவு செய்தும்கூட, அங்கிருந்து அவர்கள் வெளியேறிவிட்டார்கள். ஆகவே, இதையெல்லாம் பரிசீலித்து, நாம் செலவழிக்கும் பணம் பயன்பெறும் வகையிலேயும், அவர்களுக்கு வாழ்வளிக்கும் முறையிலேயும் திட்டங்கள் போட வேண்டும். அவர்களுக்குப் பழக்கம் இல்லாத வேலையைச் செய்யச் சொன்னால் அவர்களுக்குத் தெரியாது. எனவே, வேலை கொடுப்பதிலே . . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் துணைக் கேள்வியைச் சுருக்கமாக எப்பொழுதுமே கேட்பதில்லை. மூலக் கேள்வி, திரும்ப வரப் போகின்றவர்களைப் பற்றியது. திரும்ப வந்தவர்களைப்பற்றி அல்ல கேள்வி. ஆகவே, உறுப்பினரவர்கள் விளக்கமாகச் சொல்லாமல், சுருக்கமாகக் கேட்க வேண்டும்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: எனவே, அந்த மாதிரி இல்லாமல், அவர்களுக்குப் பழக்கமான வேலையை, அங்கே என்ன வேலை செய்து பழக்கப்பட்டிருக்கிறார்களோ அந்த வேலையைக் கொடுத்தால் அவர்கள் அங்கேயே நிரந்தரமாகக் குடியிருப்பார்கள். அதற்கு வழி செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு செல்வி பி. டி. சரஸ்வதி: பேரவைத் தலைவரவர்களே, நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டேன், இலங்கையிலுள்ள கண்டியில் இருக்கின்ற இந்தியத் துணை ஹைகமிஷன் அதிகாரியிடம், இங்கே வர விரும்பும் இந்தியர்கள் என்ன வேலைக்கு அனுப்பப்பட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள், அட்டையிலே அதைக் குறித்து அனுப்புவார்கள். அந்தப் பணியிலேதான் இங்கே நாம் அவர்களை அமர்த்துகிறோமே தவிர, இங்கே வந்து மாற்றியமைப்பது கிடையாது.

இலங்கைத் தமிழர்கள் எல்லோரும் தேயிலைத் தோட்டங்களில் இருக்க வேண்டுமென்று விரும்புவார்கள். ஆனால் நீலகிரி மாவட்டத்தில், கூடலூர் பகுதியிலேயும் சரி, குன்னூரிலும் சரி, நீலகிரியிலும் சரி, ஏறத்தாழ 1,700 குடும்பங்களைக் குடியமர்த்தி விட்டோம், இப்பொழுது இதற்குமேல் குடியமர்த்த வாய்ப்பில்லை என்று சொல்கிறார்கள்.

எனவே, அவர்களாகவே கேட்டுக்கொள்ளும் அந்தத் திட்டங்களில் குடியமர்த்துகிறோம். ஆகவே, தவறு அவர்களுடையதுதானே தவிர, எங்களுடையது அல்ல.

Death of cattle in Taramani village

* 140 *Q*.—THIRU S. J. **SADIQ PASHA**: Will the Hon. the Minister for Social Welfare be pleased to state—

(*a*) whether it has come to the notice of the Government regarding the sudden death of a number of Cattle in Taramani village near Adyar, Madras, recently; and

(*b*) if so, the reasons therefor and the remedial measures taken in this regard ?

மாண்புமிகு செல்வி பி. டி. சரஸ்வதி: (அ) ஆம்.

(ஆ) தரமணி கிராமத்தின் அருகிலுள்ள தொழிற்சாலையிலிருந்து வெளிவரும் கழிவு நீரை இரசாயன பரிசோதனை செய்ததில் அதில் "பாலிடால்" (Follidol) என்னும் பொருள் கலந்து இருப்பதாக அறியப் பட்டது. மேற்கூறிய பாலிடால் என்னும் விஷப் பொருளே கால்நடைகள் இறப்பதற்கு காரணமாக இருக்கலாம் என புலனாய்வு அறிக்கை கூறுகிறது. சென்னை மாநகராட்சி சுகாதார அலுவலர் மேற்கூறிய விஷப் பொருட்கள் மேற்கூறிய இடத்தில் கலவாமல் இருக்க நடவடிக்கை எடுக்குமாறும், அவ்வப் போது அந்தப் பகுதிகளில் உள்ள தண்ணீரை பரிசோதனை செய்யுமாறும் கால்நடைப் பராமரிப்புத் துறை இயக்குநரால் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளார்.

சென்னை காவலர் குடியிருப்புகளுக்கான மின் கட்டணங்கள்.

வினா எண். 140 (அ)—திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) சென்னை நகரில் காவல் துறையினர் குடியிருக்கும் அரசுக்குச் சொந்தமான குடியிருப்புகளுக்கு மின் கட்டணம் செலுத்துவதில் சலுகை அளிக்கப்பட்டு வருகிறதா?

(ஆ) ஆம் எனில், அதன் விபரம் யாது?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: (அ) ஆம்.